

רבו עליה ויקרא שמה רחובות, ואלין פסקין ותרוצין אינון לבנים, דאינון לבון ההלכה, ודא איהו ובלבנים, ובכל עבודה בשדה ודאי דא ברייתא, דעלה אתמר (דברים כב כז) **פי בשדה מצאה וגומר, את כל עבדתם זו משנה, שפחה תניינא לברייתא, אשר עבדו בהם בפרך, הפל תלוי עד שיבא אליהו, דא שפחה תליתאה דאיהי אקרי עבודה (עיבוד ה').** קם ינוקא חדא, פתח ואמר (איוב לב ו) **צעיר אני לימים ואתם ישישים.**

שמה רחובות, והפסקים והתרוצים הללו הם לבנים, שהם לבון ההלכה, וזהו ובלבנים. ובכל עבודה בשדה - בודאי זו ברייתא, שעליה נאמר פי בשדה מצאה וגומר. את כל עבדתם - זו משנה, השפחה השניה לברייתא, אשר עבדו בהם בפרך, הפל תלוי עד שיבא אליהו, זו השפחה השלישית שנקראת עבודה, (עיבוד ה'). קם תינוק אחד, פתח ואמר: צעיר אני לימים ואתם ישישים.

תקונו עשירי

זהו תקונו ל'

ב"ראשית ב"רא א"להים, ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אנפין ברא"שית ב"רא א"להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) **על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, על שה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה, אשר יאמר פי הוא זה - זו בבא בתרא, על השור שבו מתופחים בעלי המשנה זה עם זה, ויש שור ויש שור, שור תם ושור מועד, ויש חמור ויש חמור, ועל אלו של צד הטמאה נאמר בהם לא תחרש בשור ובחמור יחדו, ויעקב בעבורם אמר ויהי לי שור וחמור. צאן זה שה, שנאמר בו על שה, ועבד ושפחה זהו על כל אבדה. ושור מועד, עשרים וארבע תולדות של נזיקין תלויים ממנו, וכלם תלויים מארבע אבות, שהן קרן ושן וגוף ורגל. הנגיחה בקרן, שן שהיתה אוכלת בגזל רבצה בגוף על הפלים ושברה אותם, ואין פלים אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלם נאמרו במשנה, חמור הוא חמור בחמרה של המשנה, ועל התלמיד החכם ששולט עליו**

תקונו עשיראה

(זהו תיקון ל')

ב"ראשית ב"רא א"להים דא בב"א, ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אנפין ברא"שית ב"רא א"להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) **על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, על שה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה דא בבא בתרא, על שור ביה מתופחים מארי מתניתין דא עם (דף קמז ע"ב) דא, ואית שור ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אלין דסטרא דמסאבו אתמר בהון (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, ויעקב בגינייהו אמר (בראשית לב ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שה דאתמר ביה על שה, ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה.**

ושור מועד, ארבעה ועשרים תולדות דנזיקין תליין מניה, וכלהו תליין מארבע אבות דאינון קרן ושן וגוף ורגל, נגיחה בקרן, שן דהוה אכיל בגזל, רבצה בגופא על מאני ותפר לון, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלהו במתניתין אתמר, חמור איהו חמור בחומרא דמתניתין, ותלמיד חכם

נְאָמַר בּוּ עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, וּמִי
 הוּא שְׁשׁוּלֵט עָלָיו? ח'כָּם מ'פּלָא וְרַב
 ר'בֵּנן זֶה הַשּׁוֹלֵט עָלָיו, אֲבָל
 הָאֲחֵר הוּא מַחְמַר אַחֲרָיו בְּחֲמֵרָה
 שֶׁל הַמְּשֵׁנָה, וְכֵן שׁוֹר נִגַּח אוֹתָם
 בְּקִשְׁיָה וּנְשָׂף אוֹתָם, וְרִבֵּץ עֲלֵיהֶם
 וְשָׁבַר אוֹתָם, וְזוֹהִי מַחְלָקָת, וְכֵן
 בְּרַגְלֵי שׁוֹבֵר בָּלִים, וּמְשׁוּם זֶה
 בְּשׁוֹר וּבְחֲמֵר, שֶׁהֵם הַמְּמַנִּים שֶׁל
 עֶשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יְבוֹאוּ רְכוּבִים
 עֲלֵיהֶם שְׁנֵי מְשִׁיחִים וְשׁוֹלְטִים
 עֲלֵיהֶם, וּבְעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה שׁוֹלְטִים
 עֲלֵיהֶם, וְעֲלֵיהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי
 לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר, שְׁשׁוּלֵט עֲלֵיהֶם
 בְּתַלְמוּד וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקָשָׁר שֶׁל
 תְּפָלִין וְצִיצִית שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם,
 שֶׁהֵם מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, שְׁנֵאמַר
 בָּהֶם וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
 קָשָׁה בְּחֵמֶר וּבִלְבָנִים.

מִיָּד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּיחוּ
 לַתִּינּוֹק וַיַּעֲלֵה לְמִקְוָמוֹ, שְׁהָרִי
 שְׁשִׁים הֶלְכוֹת, שֶׁהֵם שְׁשִׁים הַמָּה
 מַלְכוּת, תְּלוּיִים בְּאֹיֵר, וְהוּא בָּא
 לְהַעֲלוֹתָם לְמִקְוָמָם. מִיָּד פָּרַח
 וְלֹא רָאוּ דָבָר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן:
 וְדַאי זֶהוּ תִינּוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ,
 וְזֶה הַנֶּעֱרַר שְׁמַנְהִיג אֶת הָאֲנִיּוֹת
 בְּיָם, שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 שֶׁהוֹלְכִים בְּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע
 רוּחוֹת, שֶׁבָּהֶם נֶאֱמַר כֹּה אָמַר
 יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ,
 וַיֵּשׁ אַרְבַּע רוּחוֹת אַחֲרוֹת מִן הַצֵּד
 שֶׁל הַשָּׁטָן שְׁבָאִים בְּקִשְׁיָה
 וּמַחְלָקָת, וְטוֹבְעוֹת הַסְּפִינּוֹת,
 שֶׁהֵם תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, בְּיָם
 הַתּוֹרָה, וְלֹא יְכוּלִים לְצַאת מִשָּׁם,
 וְהַגְּלִים עוֹלָם וַיּוֹרְדִים בָּהֶם.

בִּינְיָתִים הֵנָּה הַתִּינּוֹק יוֹרֵד, פֶּתַח
 וְאָמַר: מְגוּרָה הַקְּדוּשָׁה, פֶּתַח פִּיךָ
 בַּתּוֹרָה, שְׁהָרִי פִיךָ הוּא סִינִי, עַל
 הַקּוֹלוֹת וְהַהֲבָלִים שִׁיּוּצָאִים
 מִפִּיךָ נֶאֱמַר וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת

דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ אֶתְמַר בֵּיה עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר,
 וּמֵאֵי נִיהוּ דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ, ח'כָּם מ'פּלָא וְרַב
 ר'בֵּנן דָּא שְׁלִיט עֲלֵיהּ, אֲבָל אַחְרָא אִיהוּ
 מַחְמַרָא בְּתַרֵּיהּ בְּחוּמְרָא דְּמַתְּנִיתִין, וְכֵן שׁוֹר
 נִגַּח לוֹן בְּקוּשְׁיָא, וְנִשְׂיָהּ לוֹן, וְרִבֵּץ עֲלֵיהּ
 וְתַבַּר לוֹן, וְדָא אִיהוּ מַחְלָקָת, וְכֵן בְּרַגְלֵי תַבַּר
 מְאֲנִין, וּבְגִיזִין דָּא בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר דְּאִינוּן מְמַנִּין
 דְּעֶשׂוּ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יִתּוּן רְכִיבִין עֲלֵיהּ תְּרִין
 מְשִׁיחִין וְשְׁלִטִין עֲלֵיהּ, וּמְאֲרִי מַתְּנִיתִין
 שְׁלִטִין עֲלֵיהּ, וְעֲלֵיהּ אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי
 שׁוֹר וְחֲמוֹר דְּשְׁלִיט עֲלֵיהּ, בְּתַלְמוּדָא
 וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרֵיהּ דְּתַפְלִין וְצִיצִית שְׁלִיט
 עֲלֵיהּ, דְּאִינוּן מוֹעֲדִים לְקַלְקֵל, דְּאֶתְמַר
 בְּהוֹן (שְׁמוֹת א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה
 בְּחֵמֶר וּבִלְבָנִים.

מִיָּד נִפְקַ קְלָא וְאָמַר, אֲנַחוּ לֵיה לִינוּקָא
 וַיִּסְלִיק לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתִּין הֶלְכוֹת
 דְּאִינוּן שְׁשִׁים הַמָּה מַלְכוּת תְּלִיין בְּאֹיֵרָא,
 וְאִיהוּ אֲתִי לְסַלְקָא לוֹן לְאַתְרֵיהּ, מִיָּד פָּרַח
 וְלֹא חָזוּ מַדִּי, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדַאי דָּא אִיהוּ
 תִינּוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ, וְדָא נֶעֱרַר, דְּאִיהוּ אֲנַהִיג
 אַרְבִּין בְּיָמָא, דְּאִינוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים דְּאֲזִלִין
 בְּיָמָא דְּאוּרִייתָא, בְּאַרְבַּע רוּחוֹת, דִּי בְּהוֹן
 אֶתְמַר (יחזקאל לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע
 רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ, וְאִית אַרְבַּע רוּחוֹת אַחְרֵנִין
 מִסְּטָרָא דְּשָׁטָן דְּאֶתְיִין בְּקוּשְׁיָא וּמַחְלָקָת,
 וְטוֹבְעִין סְפִינּוֹת דְּאִינוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּיָמָא
 דְּאוּרִייתָא, וְלֹא יְכָלִין לְנַפְקָא מִתַּמָּן, וְגַלְגְּלִין
 סְלָקִין וְנַחְתִּין בְּהוֹן.

אֲדַהְבִּי הָא יְנוּקָא קָא גַּחִית, פֶּתַח וְאָמַר
 בּוֹצִינָא קְדִישָׁא פֶּתַח פִּיךָ בְּאוּרִייתָא,
 דְּהָא פִּימָךְ אִיהִי סִינִי, קְלִין וְהַבְּלִין דְּנַפְקִין
 מִפּוּמָךְ עֲלֵיהּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת כ יח) וְכָל הָעַם רֹאִים

אֶת הַקּוֹלוֹת וְאֶת הַלְּפִידִים

הקולת ואת הלפידים וגומר, וכלם מקשיבים לקולך, עליונים ותחתונים, שהם ששים רבוא של הישיבה העליונה וששים רבוא של הישיבה התחתונה, ואתה הוא בדמות רבוך, שבזמן שפתח באנכי, שור לא נגח, אריה לא שאג, העוף שהוא נשר לא פרח, וכל החילות שתלויים מהם בכסא הכבוד, ואדם לשבת על הכסא שהוא הקדוש ברוך הוא, הוא מקשיב לדבריך, משום שהגבירה שלה, שהיא התורה הקדושה, עולה בפיך.

תקון אחד עשר

זהו תקון ל"א

מיד פתח ואמר: בראשית, בראשית, בראשית, והם ששה ימים, בראשית, מה זה אלהי"ם? זה הים השביעי, וסוד הדבר - כל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא. עליונים שמעו, הדגים שרוחשים בים התורה, עליהם נאמר שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכלם שואגים על טרף, ובשכינה נאמר בה ותתן טרף לביתה וחק לנערתי. כל הנחלים שהולכים אל הים הרי הם שבעה, והם שבע הנערות הראויות לתת לה, לאם הקדושה, שהיא בת שבע, ים האוקינוס כלול משבעה ימים, ולמה נקרא אוקינוס? משום שכל מיני מים ודגים ורמשים שאינם שלה, ויבאו להכנס בה, היא מקיאה אותם, ומשם הם שבים ללכת, כמו תבת נח שלא היתה מקבלת ממין אחר, אלא מאלו שצוה הקדוש ברוך הוא, ומשום זה כל הנחלים, שהם תלמידי החכמים, כלם מתעסקים בתורה, הולכים אל הים, ורוצים להכנס לשכינה, והיא אינה

וגומר, וכלהו צייתין למלוךך עלאין ותתאין, דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתין רבוא דמתיבתא תתאה, ואנת איהו בדיוקנא דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרח, וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא, ואדם לשבת על כרסייא דאיהו קודשא בריך הוא, איהו ציית למלין דילך, בגין דמטרוניתא דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מיד פתח ואמר, בראשית, בראשית, ואינון שית ימים ברא אלהי"ם מאי אלהי"ם ימא שביעאה, ורזא דמלה (קהלת א' ט) כל הנחלים הולכים אל הים, והים איננו מלא. עלאין שמעו, ונינין דרחשין בימא דאורייתא, עלה אתמר (תהלים קד כה) שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות, וכלהו שאגין על טרפין, ושכינתא אתמר בה (משלי לא ו) ותתן טרף לביתה וחק לנערתי, כל הנחלים דאזלין לימא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות (דף קמח ע"א) הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי בת שבע, ים אוקינוס כלילא משבע ימים, ואמאי אתקריאת אוקינוס, בגין דכל מיני מים ונינין ורחשין דלאו אינון דילה, ויתון לאעלא בה, איהי מקיא לון, ומתמן הם שבים ללכת, כגוונא דתיבת נח דלא הוה מקבלא ממינא אחרא, אלא מאלין דמני קודשא בריך הוא, ובגין דא כל הנחלים דאינון תלמידי חכמים פלהו משתדלי באורייתא הולכים אל הים, ובעאן לאעלא לשכינתא, ואיהי לא מקבלא לון כגוונה, אלא